

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

ક્યાં કામ ખૂબ, 'કોરોના' એ મહેલત ધોઈ નાખી, અર્થતંત્રે લાગ્યો ચેપ દવામાં પૂડી ખોઈ નાખી. ખોઈ નાખી આભરૂ પૂલ્લાં બજારમાં છડેચોક - સત્તા કરતાં પણ છે મોટી, 'શ્રી શક્તિ,' ખોઈ નાખી... (એક વર્ષ પૂરું)

થયું વરૂરી - છૂટકો નથી
સ્વદેશી ચળવળો - બહિષ્કાર સિવાય -
આત્મ - નિર્ભર - ચિનાઈ માલ...
(ચાલો ગાંધી ચિંચ્યા માર્ગે)

હાઈકુ

ચિંતન

મૂર્ખપુ વિવાદો ન કરતવ્ય: 1

ઉપરોક્ત સૂત્ર ચાણક્ય સૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે. મૂર્ખાઓ સાથે વાદવિવાદ ના કરવો ખોઈએ. મૂર્ખ માનવી કોચારેય પોતાનું હિત-અહિત સમજતો નથી. આથી એને સમજાવવાના, એને શિખામણ આપવાના પ્રયત્નોની વિપરિત અસર થાય છે અને તે વિવાદ (ગ્રથકો) છેડી બેસે છે. આથી મૂર્ખાઓ સાથે વિવાદથી નહિં પણ કડક હાથ કામ લેવું ખોઈએ. જે મૂર્ખ, અજ્ઞાની કે અધકચરાં જ્ઞાન ધરાવતાં હોય એવી વ્યક્તિ સાથે કદાપિ વાદ-વિવાદમાં ઉતરવું નહીં કારણ કે સત્ય સ્વીકારવાની એમનામાં હિંમત જ નથી હોતી. અજ્ઞાની હોવાથી એમનામાં વિલય-વિવેક-ક્ષમાભાવ હોતો નથી. તેથી વાદ-વિવાદને ઉગ્ર રૂપ આપી કંકાસ કરે છે. આથી મૂર્ખ લોકો સાથે ચર્ચામાં ઉતરવું નહીં.

- સુવિચાર**
- ભીતર સત્ય પેદા કરો... ફિર બાહર કુચ પાપ-પુણ્ય નહિ... - ઓશો
 - અંદરના સારા ભાવનો ખૂબ પ્રભાવ છે, પણ આજે, તો લોકોમાં તેનો જ અભાવ છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
 - સવાલ : આપણા વખાણ જ સાંભળવા હોય તો શું કરવું? જવાબ : પ્રાર્થનાસભા સુધી રાહ જોવી - આચાર્ય વિજય રત્નસુંદરચૂરીજી
 - સ્વર્ગ એટલે પરિશુદ્ધ મન! સ્વર્ગ કોઈ પૃથ્વીથી દૂર આવેલો પ્રદેશ નથી. નિષ્કપટ માણસ પૃથ્વી પરના સ્વર્ગનો દેવદૂત છે - ગુણવંત શાહ
 - દુઃખમાં તો તમે છો તેનું ભાન થાય છે, સુખમાં તો તમારું પોતાપણું વિલીન થઈ જાય છે - ફેડરિક નિત્સો
 - આપણા સુખ-સમૃદ્ધિમાં સમાજનો પણ ભાગ છે એમ સમજીને માલિકી હક છોડતા જવું એનું નામ દાન - વિનોદા ભાવે
 - આજનું ઔષધ : કાળા મરીનો પાઉરર ચમચી જેટલો બે ચમચી દહીં અને સોપારી જેટલો ગોળ મિક્સ કરી સવાર-સાંજ લેવાથી જૂની સળેખ મટે છે (સંકલન : દીપક વી. આશારા)

બોધકથા

આપણા ધર્મમાં અમુક અન્ન ખાવું, અમુક અન્ન ન ખાવું, અમુક જગ્યાએ ન ખાવું, અમુક લોકોનું અન્ન ન ખાવું એવો વિવેક અને મર્યાદા બતાવ્યા છે. કારણ કે જે ખોરાક શરીરમાં જાય છે એવા જ વિચારો આવે છે અને એવું જ જીવન બને છે. ભીષ્મ યુદ્ધ કરવા માટે તૈયાર થતા ન હતા. દુર્યોધન એમને સંમત કર્યા વગર યુદ્ધ લડવા ઈચ્છતો ન હતો. એના મામા એ એને સલાહ આપી કે એક ભોજન સમારંભનું આયોજન કરવું અને ભીષ્મ, દ્રોણાચાર્ય, કર્ણ સૌને આમંત્રણ આપવું. ભોજન પહેલા પ્રાર્થના થઈ. ભીષ્મ આંખો મીચી ત્યારે દુર્યોધને પોતાના દૂધપાકની વાટકી ભીષ્મની વાટકી સાથે બદલી નાખી. દુર્યોધને પોતાના રસોઈયાને પણ સૂચના આપેલી કે રસોઈ બનાવતી વખતે યુદ્ધના વિચારો કરે. અને યુદ્ધમાં પાંડવો હારે તેવા વિચારો કરવા. સૌએ ભોજન પુરું કર્યું અને દુર્યોધન ભિષ્મના ચરણ સ્પર્શ કરવા લાગ્યો ત્યારે ભિષ્મે કહ્યું, 'ચાલો, વત્સ, યુદ્ધમાં હું તારી સાથે છું.' વિદુરજીએ આખો ખેલ નિરપેક્ષ ભાવે જોયો અને મનમાં જ સમજી ગયા કે આ પ્રતાપ 'અન્ન'નો છે. સાર એ છે કે 'અન્ન તેવું મન...'

...દેશ સમસ્યાઓથી ઘેરાયો છે

કોરોના બેકાબૂ બની સામુદાયિક સંક્રમણના સ્તરે પહોંચી ગયો છે અને સરકાર સાજા થઈ ઘરે પાછા ફરેલા કેસોની ટકાવરી વધતી જતી બતાવી મન મનાવી રહી છે. જાપાનમાં સરકારને લોકડાઉનનો આદેશ કરવાનો બંધારણીય અધિકાર જ ન હતો. એ શિસ્તબદ્ધ પ્રજા આવા કોઈ સરકારી નિયંત્રણ વગર જ કોરોના પર કાબૂ મેળવી શકી છે. કોરોનાએ વિશ્વને એક અજબગજબના આતંકમય વાતાવરણમાં ધકેલી દીધું છે. સામુદાયિક ચેપ જેવો જ આ સામુદાયિક સ્ટ્રેટ મનોચૈત્સિક તનાવ અનુભવતા વિશ્વને વળી પાછું 'ઈન્ડિયન મોડલ' ભેટ આપવાના વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીના સપના અધૂરા રહી ગયા છે. હવે કોરોના વોરિયરને બિરદાવી સંતોષ માની રહ્યા છે. દરમિયાન સરહદ પર ચીન ફાઈટર પ્લેન ઉડાવી રહ્યું છે અને પશ્ચિમ કાંઠે 'નિસર્ગ' વાવાઝોડું ફૂંકાઈ રહ્યું છે. વળી ગુજરાતની રાજ્યસભાની ચૂંટણીમાં પોતાના ત્રીજા ઉમેદવાર નરહરિ અમીનને જિતાડવાના પણ છે. આ બધી જવાબદારી ગમે તેટલા સ્તરે વહેંચાતી રહે છતાં એની આખરી લિક્ક તો નરેન્દ્ર મોદીને જ અડકે છે. કેન્દ્રીય કેબિનેટ દ્વારા લઘુ ઉદ્યોગો, ખેડૂતો અને ફેરિયા - પાથરણાવાળાં સુધીના લોકો માટે ઉદારતાપૂર્વક લોન આપવાનો નિર્ણય જરૂર આવકારદાયક ગણાયો. પરંતુ સૌથી મોટો યક્ષ પ્રશ્ન તો 'અનલોક' થયેલ દેશમાં મહામારીનો માર શી રીતે અટકાવવો તે જ રહેશે. નિયમો મુજબ સરકારી બસો, ખાનગી વાહનો, અને ટ્રેનો દોડશે, લોકો સ્વયંભૂ શિસ્ત પાળશે, માસ્ક પહેરીને જ બહાર નીકળશે અને સોશિયલ ડિસ્ટન્સ જાળવશે - એ બધી વધુ પડતી અપેક્ષાઓ છે. ભારતીય નાગરિકોમાં એવી 'સિવિક સેન્સ' વિકસીત હોત તો બીજું જોઈતું જ શું હતું? મંદિરો ખૂલશે એટલે દર્શનાર્થીઓ ઈષ્ટ દેવ કે જગદંબાની કૃપા મેળવવા પડાપડી નહીં કરે એની ખાતરી છે? ભારતીય સંસ્કૃતિ 'ડિસ્ટન્સ'ને ઓછું કરનારી રહી છે. એને તો ભીડભાડ વચ્ચે જીવવાનું સદીઓથી સદી ગયું છે. બહાર સોશિયલ ડિસ્ટન્સ જાળવીને ઘરે આવ્યા પછી તો એક રૂમ રસોડા વાળા ઘરમાં આખા કુટુંબને રહેવાનું છે. મુંબઈ જેવા મહાનગરની ધારાવી જેવી ઝૂંપડપટ્ટી કે આવી ખોલીઓમાં બકરાગાડીમાં બકરાં પૂર્યાં હોય એ રીતે રહેવા લોકો ટેવાઈ ગયા છે. જેને અનુકૂળ હશે તો વાઈન શોપ આગળ સોશિયલ ડિસ્ટન્સ જાળવીને સારી ક્વોલિટીનું પેય ખરીદશે, બાકીના તો પોટલી અને બેવડાં જ લખાયેલો છે. યશવંત સિન્હાએ એ લાગ જોઈને મોદીને મોદીના જ સુવર્ણમંડિત

તેમની આંખોમાં આશા અને ઉમંગની અનેરી ચમક આવી ગઈ

આજે વિવેકાનું હૈયું ઉછાળા મારતું હતું. તેની ખુશીનો કોઈ પાર ન હતો. લોકડાઉન હતી ગયું હતું અને અનલોક-૧નો અમલ શરૂ થઈ ગયો હતો. 'હાશ! હવે વાંધો નહીં આવે. લગ્નનો પ્રસંગ ભલે ભભકાથી નહીં ઉજવી શકાય પણ તેમાં માંગલ્યની ભાવના સાથે સ્નેહના સૂર રેલાશે. વિવેકા તેના મોં પર મલકાટ સાથે ધરમાં પ્રવેશી અને ખુબ જ આત્મીયતાપૂર્વક કહ્યું, 'મમ્મી, તું મારા લગ્નની ચિંતા કરે છે ખરું ને? પણ હવે ચિંતાની કોઈ વાત નથી.' પ્લીઝ જરા હસ, તારું હાથ મને મારી વાત કરવા માટે પ્રેરક બનશે.' 'એવી તે શું વાત છે?' તેની મમ્મીએ કહ્યું. 'મારે તને એક શુભ સમાચાર આપવાના છે.' શુભ સમાચારની વાત સાંભળી વિવેકાની મમ્મીના ચહેરા પરનાં ચિંતાના વાદળો હટી ગયા અને તેમના ઉદાસ ચહેરો મલકી ઉઠ્યો. જરા કૃત્રિમ રીતે આંખ કાંઠાં તે બોલી. 'તું બહુ સમજદાર થઈ ગઈ છે. તને કેવી રીતે ખબર કે હું તારા લગ્નની વાતે ચિંતામાં છું. હાં, હવે બોલ શું શુભ સમાચાર છે? હું પણ જાણું તો ખરી ?'

વિવેકા જરા શરમાઈ ને બોલી, 'મમ્મી, તમારા જમાઈ વિનાયકનો ફોન હોત. તેમની રજા મંજૂર થઈ ગઈ છે. લગ્ન આવતા મહિનામાં સારા મુહુર્તમાં થઈ જાય તેમ ઈચ્છે છે.'

તેમની માએ એમ કહ્યું કે વિનાયક બેટા, તારા પિતા અને વિવેકાના પિતા બંને લશ્કરમાં હતા. જન્મ પડાવેલું આદત કે કોઈની આદત, શાંત વાતાવરણમાં નદી કે દરિયા કિનારે કોઈની સાથે કલાકો સુધી મૌન બેસી રહેવાની આદત તો કોઈની સાથે કોઈ જ કામકાજ વિના કલાકો સુધી ગપ્પાં મારવાની આદત. સંબંધો થકી આપણે આવી અને આ પ્રકારની ઘણી આદતોના બંધનથી થઈ જતાં હોઈએ છે જેને આપણે કલ્પના પણ કરી શકતા નથી એટલે જ કદાચ ગુલઝાર સાહેબે ફિલ્મ ઈજાજતમાં કહ્યું હશે કે, "યે આદતે ભી અજબ હોતી હે".

આ બધી જ કે આ પ્રકારની બીજી આદતો બીજા વ્યક્તિને જેવી જ હોય છે. ઉદાહરે તરીકે કોઈને સિગારેટ પીવાનું વ્યસન હોય અને તેનો

વિવેકાની માંના દુઃખને હું સમજી શકું છું, તે એકલી આટલા ટૂંકાગાળામાં લગ્નની તૈયારી કરી રીતે કરશે? ઉપરથી આ લોકડાઉન, હાં, હવે બોલ શું શુભ સમાચાર છે? વિવેકાની માંના દુઃખને હું સમજી શકું છું, તે એકલી આટલા ટૂંકાગાળામાં લગ્નની તૈયારી કરી રીતે કરશે? ઉપરથી આ લોકડાઉન, હાં, હવે બોલ શું શુભ સમાચાર છે? વિવેકાની માંના દુઃખને હું સમજી શકું છું, તે એકલી આટલા ટૂંકાગાળામાં લગ્નની તૈયારી કરી રીતે કરશે? ઉપરથી આ લોકડાઉન, હાં, હવે બોલ શું શુભ સમાચાર છે?

કહીશ કે તમે જરાય ગભરાતાં નહીં આપણે બધું ખૂબ ગણતરીપૂર્વક અને સાદાઈથી કરવું પડશે. મોટા જમણવારના ખર્ચમાંથી બચી જઈશું અને ખોડા આડંબર વિના દીકરા-દીકરીનો આ મંગલ પ્રસંગ પાર પાડીશું. આજના સમયની આ માંગ છે. ખુશીનો સંબંધ હદયની ભાવનાથી હોય છે ખોટા દેખાડાથી નહીં. સરકારે નિર્ધારિત કરેલ નિયમો અનુસાર ધરનાં કહેવાય તેવા લોકો સાથે રહી ચાર ફેરા ફેરવવાની વિધિ પુરી થઈ જાય એટલે ભયો ભયો. રાજીખુશીથી વહુને માન-સન્માનપૂર્વક ઘેર લઈ આવીશું. 'દીકરીને માંની સલાહ ગમી ગઈ. તેણે પળનો પણ વિલંબ કર્યા વિના વિવેકાને ફોન લગાવ્યો અને તેની માં સાથે થયેલ વાતચીતની વિગતવાર ચર્ચા કરી. દીકરીના મુખે ખરેખર શુભ-સમાચાર સાંભળી તેની માં ના ચહેરા પરની ચિંતાની રેખાઓ વિખરાઈ ગઈ અને ચહેરો તાજાં ખીલેલાં ફૂલ જેવો ખીલી ઊઠ્યો.' પાસે બેઠેલા દાદીમાંએ પૌત્રી અને વહુની વચ્ચે થયેલ વાતચીત સાંભળી. તેમની વૃદ્ધ આંખોમાં આશા અને ઉમંગની અનેરી ચમક આવી ગઈ.

યે આદતે ભી અજબ હોતી હે

એક અંધારી અને મેઘથી રાત છે. એક પુરુષ અને એક સ્ત્રી એક રેલ્વે સ્ટેશનના વેઈટિંગ રૂમમાં અચાનક ભેગા થઈ જાય છે. એ વેઈટિંગ રૂમમાં બંને એકલા જ છે. બંને એકબીજાને જુલે છે તો ખબર પડે છે કે તેઓ એક સમયે પતિ-પત્ની હતા જેઓ પાંચ વર્ષ પહેલા રાજીખુશીથી એકબીજાથી જુદા થઈ ગયા હતા. જુદા થઈ ગયા પછી લગભગ પાંચ વર્ષ પછી તેઓ પહેલી વાર આમ અચાનક જ રેલ્વે સ્ટેશનના વેઈટિંગ રૂમમાં મળ્યા છે.

પતિ થોડો ભીંજાયેલો છે એટલે બાથરૂમમાં થોડો કેશ થઈને સિગારેટ પીવા માટે કાઢે છે. પોતાની આદત મુજબ મોમાં સિગારેટ નાખે છે અને સિગારેટ સળગાવવા માટે લાઈટર કે માચીસ શોધવા પોતાના બિસ્સા ફંકોસે છે અને પોતાની બેગમાં પણ આમતેમ ફાંફાં મારે છે પણ લાઈટર કે માચીસ મળતા નથી. એ સમયે પેલી એક સમયની તેની પત્ની પોતાના પર્સમાંથી માચીસ કાઢીને તેના એક સમયના પતિને સિગારેટ સળગાવવામાં મદદ કરે છે. પત્ની પાસે માચીસ જોઈને પતિને આશ્ચર્ય થાય છે અને ત્યાર પછી બંને વચ્ચે સંવાદ થાય છે;

પતિ : અરે, અબ ભી માચીસ રખતી હો? પહેલે તો મેરે લિયે રખતી થી ઓર અબ?

પત્ની : અપને લીએ રખતી હું.

પતિ : મનલબ? સિગારેટ પીના શુરૂ કર દીયા ક્યા?

પત્ની : નહીં, આપકી ભૂલનેકી આદત નહીં ગઈ, મેરી રખનેકી આદત નહીં ગઈ.

પતિ : આદતે ભી અજબ હે. સાંસ લેના ભી કેસી આદત હે. જ્યે જાના ભી ક્યા સવાયત (પરંપરા) હે. જ્યે જાને હે, જ્યે

જાતે હે. આદતે ભી અજબ હોતી હે. આ દ્રશ્ય રેખા અને નસીરુદીન શાહ અભિનિત અને ગુલઝાર દિગ્દર્શિત ફિલ્મ ઈજાજતનું છે. બીડી, સિગારેટ, દારૂ, જુગાર જેવા વ્યસનોની જ આદત આપણને પડતી હોય એવું નથી. આપણને કેટલાક સંબંધોની પણ આદત પડી જતી હોય છે. કેટલાક સંબંધો સાથે તો જીવવાની જ પણ આદત પડી જતી હોય છે તો કેટલાક ખાસ અને અંગત સંબંધો થકી પણ આપણને કેટલીક આદતો પડી જતી હોય છે. જેવી રીતે આપણાં વ્યાસનો જડ અને મજબૂત હોય છી એવી જ રીતે સંબંધો અને તેના થકી પડી જતી કેટલીક આદતો પણ એટલી જ જડ અને મજબૂત હોય છે. કેટલાક સંબંધોની જેમ જ એ સંબંધો જોડે આપણી કેટલીક આદતો એટલી ઘનિષ્ટ રીતે જોડાઈ જતી હોય છે કે જે રીતે જીવનના કેટલાક સંબંધો સરળતાથી છૂટી શકતા નથી એવી જ રીતે સંબંધો સાથે જોડાઈ ગયેલી એ આદતો પણ સરળતાથી છૂટી શકતી નથી. આપણાં સંબંધો સાથે જોડાયેલી એ આદતો મોટી, જટિલ કે ખર્ચાળ નથી હોતી. મોટાભાગની એ આદતો નાની નાની અને સરળ જ હોય છે છતાં આપણાં સંબંધો સાથે એ એટલી ઘનિષ્ટ રીતે જોડાઈ ગયેલી હોય છે કે એ આદતો આપણાં જીવનમાં સંબંધો જેટલી જ મહત્વની બની ગઈ હોય છે. સંબંધો આપણને ગમતા હોય છે, વહાલા લગતા હોય છે એમ જ, એ સંબંધો સાથે જોડાયેલી આદતો પણ આપણને એટલી જ ગમતી હોય છે અને વહાલી લગતી હોય છે. આપણાં સંબંધો સાથે જોડાયેલી આદતો પણ કેવી હોય છે! કોઈ ગમતી વ્યક્તિને રોજ સવારે, સાંજે કે રાત્રે અભિવાદન કરવાની

આદત, કોઈ સાથે રૂબરૂ કે ફોન દ્વારા રોજ કે સમયાંતરે પણ નિયમિત રીતે વાતચીત કરવાની આદત, કોઈ સાથે વિડીયો કોલથી વાત કરીને "દીદાર" કરી લેવાની આદત, કોઈને રોજ તો કોઈને બેચાર દિવસે કે અઠવાડિયે અચૂક મળવાની આદત, કોઈની સાથે રોજ સવારે ચાની કે સાંજે કોફીની ચૂસકીઓ લેવાની આદત, કોઈનાં ટિફિન બોક્સમાં ભાગ પડાવેલી આદત કે કોઈની સાથે રોજ ભોજન કરવાની આદત, સિનેમા હાઉસમાં કોઈની સાથે બેસીને ફિલ્મો જોવાની આદત તો કોઈની સાથે વિના કારણ માર રખ્ખડપટ્ટી કરવાની આદત, કોઈની સાથે રોજ બસ કે ટ્રેનમાં મુસાફરી કરવાની આદત તો કોઈની સાથે પગે ચાલીને શાળા, કોલેજ કે ઓફિસ જવાની આદત, શાંત વાતાવરણમાં નદી કે દરિયા કિનારે કોઈની સાથે કલાકો સુધી મૌન બેસી રહેવાની આદત તો કોઈની સાથે કોઈ જ કામકાજ વિના કલાકો સુધી ગપ્પાં મારવાની આદત. સંબંધો થકી આપણે આવી અને આ પ્રકારની ઘણી આદતોના બંધનથી થઈ જતાં હોઈએ છે જેને આપણે કલ્પના પણ કરી શકતા નથી એટલે જ કદાચ ગુલઝાર સાહેબે ફિલ્મ ઈજાજતમાં કહ્યું હશે કે, "યે આદતે ભી અજબ હોતી હે".

આ બધી જ કે આ પ્રકારની બીજી આદતો બીજા વ્યક્તિને જેવી જ હોય છે. ઉદાહરે તરીકે કોઈને સિગારેટ પીવાનું વ્યસન હોય અને તેનો

સિગારેટ પીવાનો સમય થાય ત્યારે જો સિગારેટ ના મળે તો આપણે અસ્વસ્થ થઈ જતા હોઈએ છીએ એવી જ રીતે સંબંધો થકી થઈ જતી આદતોમાં પણ જો કોઈ જ પ્રકારનો વિશેષ પડે તો આપણું મન અસ્વસ્થ થઈ જતું હોય છે, કદાચ પેલી આદતો કરતાં વધારે અસ્વસ્થ થઈ જઈએ છીએ.

સંબંધો સાથેની આપણી આદત પ્રમાણે આપણાં પ્રિયજનને સાથે રૂબરૂ કે ફોન દ્વારા રોજ કે સમયાંતરે પણ નિયમિત રીતે વાતચીત ના થઈ શકે, તેના "દીદાર" ના થઈ શકે, તેમને મળી ના શકીએ, તેમની સાથે ચાની કે કોફીની ચૂસકીઓ ના લઈ શકીએ, તેમની સાથે ભોજન ના લઈ શકીએ, બસ કે ટ્રેનમાં તેમની સાથે મુસાફરી ના કરી શકીએ કે એવી કોઈ પણ આદત મુજબ પ્રિયજન સાથે રહી ના શકીએ તો તેની આપણને પીડા થતી હોય છે, વેદના થતી હોય છે, હદયમાંથી એક ટીસ નીકળી જતી હોય છે.

કોઈપના વ્યસન સહેલાઈથી છૂટી શકતું નથી. સંબંધો થકી પડતી આદતનું પણ એવું જ હોય છે. એકવાર વ્યસન થઈ ગયું એટલે પત્નુ, એ આદતો દિવસે દિવસે વધારે ને વધારે દ્રઢ બનતી જાય છે. એ આદતો આપણાથી વછૂટી શકતી નથી અને એ આદતોથી આપણે પણ વછૂટવા માંગતા હોતા નથી. આવી આદતો થકી જ આપણે એકબીજાની વધી નજદીક આવી શકતા હોઈએ છીએ, એકબીજાને સમજી શકતા હોઈએ છીએ અને આપણાં સંબંધો વધુ દ્રઢ અને ગાઢ બનતા હોય છે. આવી આદતો થકી જ આપણાં સંબંધો લાંબો સમય ટકી શકતા હોય છે અને લાંબો સમય નિભાવી શકતા હોઈએ છે.

સંબંધો થકી પડેલી એ અજબ આદતોનું સંવર્ધન કરતાં રહીએ અને સંબંધોને સાચવી રાખીએ.

દૂરદર્શન પર રામાયણ અને મહાભારત - એક ઉમદા નિર્ણય હતો

માનવ જીવનમાં પણ સંકટ વેળા એ જ વધુ ઈશ્વર યાદ આવતો હોય છે. કોઈ આ કોરોના મહામારીનો ઉમદા નિર્ણય હોય તો એ સરકાર દ્વારા દૂરદર્શન ઉપર બે ધાર્મિક સિરિયલોનું પુનઃ પ્રસારણનો જરૂર કહી શકાય કારણ કે કોવિડની શરુઆતમાં ચેપનો વ્યાપ રોકવા લોકડાઉન અનિવાર્ય કદમ હતું જેમાં લોકો એ ખુબ જ સહયોગ કર્યો. બધાને આ મહામારીથી જીવ કેમ બચે તેની ચિંતા હતી. તો બીજી તરફ દિન રાત પ્રવૃત્તિથી દોડતા - ભાગતા માનવીને ઘરમાં બંધ રહેવામાં એક મોટી સજા જેવો અનુભવ થતો હતો પરંતુ આપણી ધાર્મિક જૂની ટીવી સિરિયલો જેવી કે રામાયણ અને મહાભારત ને લગભગ ત્રણ દાયકા બાદ ફરીથી દૂરદર્શન ઉપર રજૂ કરવાના કદમને ખુબ ખઉબ ઉચિત ગણી શકાય. રામાનંદ સાગર દ્વારા જે રામાયણનું સર્જન થયું તે અતિ ઉત્તમ છે. તો બીઆર ચોપડા દ્વારા મહાભારત બનાવવામાં આવ્યું એ બેનમૂન કૃતિ છે. અને આ પ્રસારણ એવા સમયે રજૂ કરવામાં આવ્યું કે જ્યારે સમગ્ર પ્રજા મન તથા વિચારથી નબળી પડી રહી હતી. બંને ટીવી સિરિયલોના પાત્રો એટલા પ્રભાવશાળી હતા કે લોકો એ અભિનેતાને જ રામ કે કૃષ્ણ તરીકે જ નિહાળી રહ્યા હતા !!

ભય વિના પ્રીતિ ના ઉદ્ભવે એ મુજબ સમાજ ને માનસિક શાન્તા જરૂર પ્રાપ્ત થઈ અને બહુધા લોકોએ રસ લઈ છેક પૂર્ણ થતા સુધી આ બંને ટીવી સિરિયલો ભાવપૂર્વક નિહાળી જે તેના ટીઆરપી ઉપરથી પણ સાબિત થઈ ગયું છે. આ બંને ધાર્મિક શ્રેણીએ સમાજ સમક્ષ જે કથાનક પર પ્રસ્તુત કર્યું તેના મુખ્ય અંશો

અને રજૂ કરવાનો નમ્ર પ્રયાસ કર્યો છે જે વાંચકોને અવશ્ય પસંદ પડશે.

- જે કમને સમજે છે તેને કોઈ ધર્મ સમજવાની જરૂરત નથી કર્મપ્રધાન વિશ્વમાં ઓટો-સિસ્ટમ છે.
- સૃષ્ટિ વાસ્તવમાં વિચારોની બનેલી હોય છે. વિચાર બાદ વર્તન અને વ્યવહારો પ્રગટ થતા હોય છે.
- શ્રીરામનું જીવન સ્વયં એક આદર્શ છે જ્યાં બધાં માટે આદર છે. વાસ્તવ્ય છે, પ્રેમ છે સાથે સાથે સ્વનિષ્ઠા, કર્તવ્યપાલન, ત્યાગ અને વચન પાલન મુખ્ય છે. બે બદામની લાલક કે પ્રલોભનમા માણસ બધું ભૂલી જઈ અસત્યનો સહારો લેતો રહે છે. ત્યારે આપણી વિરાસત જરૂર દિલમાં વસે તો હૈયે રામ છે તેમ કહી શકાય.
- વધુ સંપત્તિ અને સત્તાના મોહમાં અન્ય તુચ્છ લાગતા માનવીઓ કેવી ભૂમિકા ભજવી જાય અને પરિવારો પાયમાલ થઈ જાય તેની પણ વાત બહુ સહજ રીતે પ્રગટ કરવામાં આવી. કાચા કાનના હોય તેવા માનવી એ પણ નિર્ણય લેતા પહેલા વાત ઉપર એકાંતમાં તેના ઉપર વિચારવું અતિ આવશ્યક છે. ઘણી વાર આંખથી જોયેલું પ્રથમ દષ્ટિનું વાસ્તવિક ચિત્ર પણ અલગ હોય છે !!
- સત્તાથી દૂર થઈ ગયા પછી પણ અન્ય કોઈ સત્તા કે સંબંધોથી અંતર રાખીને જીવનમાં આગળ વધી શકાય અને તેમાં સામાન્ય આદમી કેટલા સ્નેહ પ્રેમાળ સાબિત થતા રહે છે તેનો એક

ઉપદેશ રામાયણ દ્વારા આપવામાં આવ્યો. વનવાસ પૂર્ણ કરીને રામચંદ્રજી જ્યારે અયોધ્યા આવ્યા ત્યારે એ મર્યાદા પુરુષોત્તમ શ્રીરામ બની ગયાં જેને શબ્દોના એકાં બીર પણ પાખા અને અહલ્યા શીલાનો પણ ઉધ્ધાર કર્યો. તમામ પછાતો ને હૃદયથી રામ ભગવાને સ્વીકૃત કર્યા. તેમની જરૂરત મુજબ સહાયતા પણ લીધી તેમાં કોઈ લઘુતાગ્રંથીનું નામોનિશાન પણ પ્રગટ થયું નહીં. બહુ મોટી વાત રજૂ થઈ કે જીવનમાં કોઈ નાનું નથી અને માનવી ને ધુળની પણ જરૂરત પડે જ છે !!

- જે ચીજ વસ્તુ કે પદાર્થ વિશ્વમાં હોય નહીં તેનો મોહ અથવા આકર્ષણ જન્મે તો સાવચેત થઈ જવું જોઈએ કારણ કે એ કદાચ દુઃખનું કારણ બની શકે છે. આજના સમાજને બધું ભૌતિક અને મહત્તમ ઈષ્ટ લાગે છે જેની પાછળની દોટમાં દેવું વધી જાય આ કારણે પરિવારો પાયમાલ થઈ જતા હોય છે. લાલચમાંથી જ આપણનો ઉદ્ભવ થતો રહે છે. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, ઈર્ષ્યા જેવા દુર્ગુણોનો સયોગ ચિતાર આ બંને ટીવી સિરિયલના કથાપટમાં રજૂ થયાં છે.
- પતન મહાશક્તિશાળીનું પણ અવશ્ય થઈ જાય જ્યારે એ

આવો જુવીએ શાનદાર
વિનોદ અમલાણી
amrani2000@yahoo.co.uk

જીવન ઉપવન
મહેન્દ્ર એમ ત્રિવેદી
mmtrivedi007@gmail.com

સંસાર સે ભાગે ફિરતે હો ભગવાન કો તુમ કયા પાઓગે ?
- સાહિત્ર લુદ્યાનવી